

Сухоруков А.М., Коробський Р.В.

ЗАЛУЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ ДО УКРАЇНИ

Останнім часом ми постійно чуємо від нашого уряду, що нашу економіку врятують іноземні інвестиції, але наскільки це так і чи насправді іноземні інвестиції допоможуть підняти економіку України. Спробуємо розібратися у інвестиційній ситуації в Україні.

По-перше треба визначити, що ж таке іноземні інвестиції. Іноземні інвестиції - цінності, що вкладаються іноземними інвесторами в об'єкти інвестиційної діяльності відповідно до законодавства України з метою отримання прибутку або досягнення соціального ефекту. Іноземними інвесторами відносно до України можуть бути:

–юридичні особи, створені за законодавством іншим, ніж законодавство України;

–фізичні особи, які не мають постійного місця проживання на території України;

–іноземні держави, міжнародні урядові і неурядові організації;[4, с. 47]

Розглянемо переваги і недоліки іноземних інвестицій для України. До переваг залучення іноземних інвестицій можна віднести:

1) створення стратегічних альянсів між українськими і зарубіжними підприємствами;

2) використання зарубіжного організаційного і управлінського досвіду;

3) збільшення обсягів капітальних вкладень;

4) упровадження інноваційних технологій;

5) стимулювання розвитку експортного потенціалу;

6) підвищення рівня зайнятості та кваліфікації робочої сили ;

7) прискорення темпів структурної перебудови економіки;

8) підвищення ступеня адаптації суб'єктів господарювання до умов конкурентного середовища.

Недоліки іноземного інвестування:

–збільшення залежності країни від іноземного капіталу;

–трансферт частини прибутків за кордон;

–жорстка експлуатація сировинних ресурсів.

Отже, ми бачимо, що залучення іноземних інвестицій до України має більше переваг ні недоліків, і тому буде актуально залучати іноземні інвестиції. Але існують деякі перешкоди до залучення інвестицій в Україну.[3, с. 45-46]

Традиційно проблемами залучення іноземного капіталу називають: політичну нестабільність, громіздке й недосконале законодавство і таку саму систему оподаткування(інвестиційний клімат) та корупцію. Розглянемо кожну з цих проблем окремо.

Політична нестабільність. Звісно інвестор буде почуватися невпевнено, коли політичний курс країни змінюється майже щодня. Невідомо яку політику

буде впроваджувати нова влада, а слабка економіка України не завжди може запропонувати такі швидкі і високі прибутки, щоб ризикувати капіталом.

Громіздке й недосконале законодавство. Так громіздке, так недосконало, але давайте придивимося до трьох основних нормативних актів, що регулюють діяльність іноземних інвесторів в Україні. (Декрет Кабінету Міністрів України «Про режим іноземного інвестування», Закон України «Про іноземні інвестиції» та Закон України «Про усунення дискримінації в оподаткуванні суб'єктів підприємницької діяльності, створених з використанням майна та коштів вітчизняного походження»

До укладання останнього документу в перших двох ми бачимо майже повну вседозволеність для іноземних інвесторів і відсутність будь-якої протекції для національного виробника. Отже, для залучення іноземних інвестицій до України це не є великою проблемою.

Система оподаткування. Система податкових і митних пільг повинна передбачати «податкові канікули», тобто зниження ставок оподаткування в разі реінвестування отриманого прибутку чи інвестування в певні регіони і галузі, захист від подвійного оподаткування, а також звільнення від митних зборів на імпорту новітніх машин та обладнання, технологій, ноу – хау, експорту продукції власного виробництва для покриття валютних витрат або цих зборів.

Корупція – жаклива проблема нашого адміністративного апарату. Справді тут все закладено у малій заробітній платі мілким та середнім посадовцям. [1, с. 37-38]

Дослідження світових інвестиційних ринків дозволяє визначити як потенційних інвесторів так і їх можливості, так і їхню організаційну структуру й стратегічну орієнтацію.

Першочергову увагу потрібно приділити країнам ЄС, в яких функціонує велика кількість середніх потенційних інвесторів. На цьому ринку Україні потрібно взяти курс на максимально швидке адаптування вітчизняного виробництва до економічних реалій сучасного ринку. На сьогоднішній час не знайдено шляхів покращення структури торгівлі з Росією – збільшення експорту вітчизняних товарів проти імпорту енергоносіїв. Україна недооцінює потенційні можливості прикордонних держав, таких як : Польщі, Білорусії, Словаччини, Болгарії, Угорщини, Румунії, Туреччини, Грузії. В розширенні торгівельно-економічних відносин, хоча вони формують великий потенціальний ринок збуту української продукції.

Необхідно також зазначити, що попит на іноземні інвестиції значно перевищує їх пропозицію. Тому поява України на світовому інвестиційному ринку передбачає боротьбу за залучення цих капіталовкладень. [2. с. 30-31]

Для створення ефективної системи залучення іноземних інвестицій потрібно:

–Низький рівень інфляції та передбачуваність рівня цін в економіці – для цього потрібні контроль за доходами і видатками бюджету та розв'язання проблем боргового тягаря.

–Модернізація ринків капіталу, реформування депозитної і біржової системи – потрібно визначити головні пріоритети при розв’язанні проблем прискореного розвитку інвестиційної інфраструктури.

–Упровадження простої і зрозумілої системи оподаткування

–Удосконалення механізму проведення міжнародних трендів – оскільки іноземні компанії не можуть конкурувати на рівнях з вітчизняними фармами

–Скорочення масштабів корупції – для цього потрібна подальша лібералізація господарських механізмів, зокрема зменшення адміністративного впливу

Україні потрібно визначитися з вибором моделі розвитку своєї фінансової системи. З двох відомих у світі моделей - американської, яка передбачає переважання в структурі джерел фінансування коштів численних приватних інвесторів, і німецької, яка передбачає використання коштів власних фінансових груп, - перша більшою мірою орієнтована на залучення іноземних інвестицій, припускає лібералізацію фінансовою ринку і диверсифікацію власності, а друга орієнтована на накопичення банківського капіталу і встановлення банківського контролю за виробництвом. В Україні світова фінансова криза 2008 року створює нові можливості для використання першої моделі, оскільки внутрішніх фінансових ресурсів недостатньо, а банки не можуть упоратися з обов’язками трансфер формування заощаджень населення в інвестиції.

Література

1. Базилевича В.Д. Економічна теорія політекономія підручник. К. Знання-Прес 2006 с.614.
2. Денисенко М. Можливості активізації інвестування в сучасних умовах // Економіка України. - № 1. – 2003. – 413 с.
3. Коваленко Н.І. Іноземні інвестиції в економіці України: динаміка та структура // Моніторинг інвестиційної діяльності в Україні. – 1999. – № 1. – 378 с.
4. Шевчук В.Я., Рогожин П.С. Основи інвестиційної діяльності. – У.: Генеза, 1997. – 256 с.

Тарасюк А.Д., Лисенко С.М.

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ЗБУТОВОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

На сучасному етапі розвитку економіки України актуальними постають питання підвищення вітчизняного промислового виробництва, конкурентоспроможності виробленої продукції, задоволення внутрішніх потреб країни та її населення. Проте на мікроекономічному рівні існує нестабільність економічного стану багатьох підприємств, яка значною мірою пов’язана з проблемами ефективної організації та системного управління збутовою діяльністю.

Мета роботи полягає в розгляді загальних теоретичних засад організації збутової діяльності підприємств.